

„Amenajarea și întreținerea bazelor sportive“

tinderea și întreținerea terenurilor de sport, folosindu-se în mare măsură resursele locale.

Autorii, arh. J. Făinaru și ing. I. Cotariu, au dezvoltat în cele aproape 300 de pagini ale cărții două mari capitole. Primul și cel mai important tratează despre amenajarea felurilor terenuri și baze sportive, de la cele mai simple până la cele mai complexe. Sînt trecute în revistă atît terenurile pentru pregătirea fizică generală cit și cele de concurs, terenurile de joc pentru copii etc. Apropo toate ramurile sportive își găsesc loc între copertile cărții. Partea a doua a lucrării este dedicată întreținerii bazelor sportive de toate felurile. Numeroase schițe de terenuri, multe desene însoțesc textul, clarificînd o serie de probleme ridicate de această vastă temă.

Cartea este de mare actualitate. Dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului în țara noastră face ca amenajarea de noi terenuri de sport să aibă permanent în atenția organelor și organizațiilor UCFS. De asemenea, îngrijirea și utilizarea cit mai rațională a terenurilor, a sălilor de sport și a altor amenajări condiționează în mare măsură desfășurarea normală a activității sportive, progresul ei. De aceea, sîntem convinși că acest nou volum apărut în Editura UCFS își va găsi locul bine meritat nu numai în bibliotecile constructorilor propriu-ziși, ci, deopotrivă, în acelea ale antrenorilor, profesorilor de educație fizică, tehnicienilor, sportivilor. (C. M.).

Pe ecrane:

„20 de ani de sport“ și „SPARTACHIADA REPUBLICANĂ“

Tot mai mult prezenți în mijlocul sportivilor, operatorii studioului „ALEXANDRU SAHIA“ îmbogățesc — cantitativ și calitativ — secvențele sportive ale jurnalelor de actualități, aducînd pe ecrane imagini vii, interesante, realizate cu pricepere, din viața stadioanelor. Uneori — tot mai des în ultima vreme — spectatorilor și, în primul rînd, iubitorilor de sport le sînt oferite și... surprize: documentare mai ample, metraje speciale care prin bogăția imaginilor te fac să reîntrezi atmosfera marilor competiții, bucuria și emoțiile diferitelor întreceri sportive.

În această săptămînă, studioul „Alexandru Sahia“ prezintă pe ecrane două asemenea producții care vor fi primite cu mult interes de numeroșii spectatori. Este vorba de documentarul despre dezvoltarea sportului în cele două decenii care au trecut de la eliberarea țării (regia Ion Visu) și de „Spartachiada republicană“ (regia Octav Ioniță). Ambele producții intrînesc evidente calități regizorale, preocuparea pentru frumusețea imaginilor, ceea ce probează nu numai conștiințiozitatea ci și... pasiunea pentru sport a operatorilor A. Plăcintar, V. Nițu și T. Bosco.

O emoționantă și inedită incursiune în istoria nouă a sportului românesc din ultimii 20 de ani, Jurnalul nr. 4 pe luna august (regia Ion Visu) este o remarcabilă producție cinematografică pe temă sportivă în care dorința de a prinde în obiectiv cele mai importante evenimente din viața sportivă a țării este bine realizată. Și aceeași, cu multă fantezie, cu exigență pentru calitate. Este, de fapt, transpunerea pe peliculă a drumului parcurs în cei 20 de ani de mișcare noastră de cultură fizică și sport, de la primele întreceri sportive de masă la marile competiții care angrenează acum milioane de tineri și tineret, de la modestele prezențe în sportul de performanță la afirmarea și consacarea mondială a sportivilor români. La realizarea acestei suite de imagini s'au adus contribuția, în special, colectivul de operatori compus din Kiamil Kiamil, Andrei Plăcintar, Nicolae Opreșan, Nicolae Marinescu, Jean Michel, Mihai Dimitriu etc., care au reușit într-un valoros ansamblu cele mai reușite secvențe din filmele realizate încă în urmă cu 10—15 ani.

„Spartachiada republicană“ — cea de a doua producție cinematografică

pe care o putem urmări în această săptămînă pe ecrane — este nu numai o fidelă oglindire a entuziasmelor întreceri care au angrenat peste 4.700.000 de participanți, ci și un mobilizator îndemn la practicarea exercițiilor fizice și sportului. Alternarea imaginilor „culese“ pe diferitele baze sportive, care au găzduit finalele, cu cele din tribune, realizează o firească legătură între sportiv și spectator, tovarăș de muncă sau de învățătură. Finalul documentarului readuce pe ecran neuitabilele imagini ale grandiosului spectacol cultural-sportiv desfășurat seara, la lumina reflectoarelor, pe stadionul Republicii.

Prin tematica lor, prin succesiunea antrenantă a imaginilor, prin puterea de redare a principalelor momente sportive și ale atmosferei care domnește pe stadioanele și terenurile de sport din țara noastră, cele două producții cinematografice se recomandă cu prișosință și ne fac să așteptăm cu încredere noi prezențe sportive pe ecrane.

DAN GIRLEȘTEANU

„COPIII“ LUI NEA TUDOR

Azi jocurile-s programate la Progresul. Dar pînă să înceapă mai e timp berechet ca să mă pot desfășura cu o plimbare de unul singur prin aerul pur-al dimineții, pe aleile cochetului parc sportiv din Dr. Stăncovici.

„Scîlpînd în săgetarea razelor de soare, imi dau binețe, cele dintii, terenurile de tenis, de baschet și de volei. Cu zgura roșie proaspăt stropită, cu tușele perfect marcate, cu „firele“ plaselor întinse ca strunele viorii, toate îmbietoare și gata pentru un nou concert sportiv.

Le admir și, cugetînd cu laudă la adresa mîinilor harnice care-au rostit lucrurile cum se vede, mă-ndrept agale spre o tribună alătură mai în bătaia soarelui unde, surprins, bag de seamă că nu-s singur. Cineva și mai matinal decît mine mi-a luat-o înainte. Mă apropiu și constat că „spectatorul“ de-acolo, care-și „bea“ tihnit tutunul, nu-i altul decît gospodarul locurilor acestea, Tudor Ionescu.

Ne știm de mult de tot. Iacă, fără doi, sînt 30 de ani de-atunci. „Nea Tudor“, la vremea ceea om deja cu vechime de-un deceniu și mai bine în treaba asta, scria-visea terenurile din groapa de-odinioară de pe Ștefan cel Mare, iar subsemnatul — unul dintre cei (destui) ce-l mai necăjeau citeodată dînd buzna prea devreme cu mingea și cu călcătura stricătoare pe pămîntul moale încă, neuscăt-atît cit se cerea și nemarcat așa cum se cuvine...

— Cu noaptea-n cap, tovarășe Tudor? — Păi? Ai uitat peșemne cum imi place: mai bine s-aștept eu sportivii, cu toate cele puse la punct, decît să m-aștepte ei pe mine pînă termin de tăvălugit, de udut ori de marcat. Imi crapă obrazul de rușine de se-ntîmplă asta, înțelegi?

Fostul îngrijitor de terenuri, astăzi tehnician amenajator, cu două cursuri de specializare la activ („ținute la I.C.F., înțelegi?“) și cu ajutoare destule, care-nvăța de la el mîșerie temeinică, are multe amintiri din vremurile de-odinioară.

— Zile amare, neică, amare rău! Un slugărit din zori și pînă-n noapte pentru chefii boierilor, prinților, moșierilor și bancherilor, că mai mult de-ăștia erau membri la T.C.R., înțelegi? Iar unuia-i era prea-ntîns jileul, altuia prea moale, unul răcnea că terenul-i flească, altul zăbiera că-i ca betonul, deși toate, te rog să mă crezi, erau taman așa cum trebuia. Da'nicodată nu-i mulțumeai, cit ai fi muncit și-ai fi gonit de dimineață pînă pe-nserat cu treburi de-astea și-n plus să le aduni și mingile! Și pe deasupra faptul că goneai într-una, pentru o leață de mizerie, mai era și blestemul ala de ocol...

— Nu-nteleg... — Păi da, că prin fața pavilionului, noiăștia, îngrijitorii, servitorii, ce mai incoloneoace, n-aveam voie

să trecem: să nu spurcăm cumva locul cu soțul nostru fără noblețe, înțelegi? Și, pe urmă, vezi dumneata, trebuia liniște, că în pavilion făceau „sportivii“ treabă serioasă: se juca bridge, care-i sport greu, nu glumă! Vezi dară că acela dintre noi pe care-l puneai dracu' să calce pe-acolo se curăța îndată de slujbă! La fel și cel care s-ar fi lăsat bîrîit de oboseală și, ca să și-o învingă, s-ar fi așezat pe preunul din sezlongurile pregătite de noi sub nuci ca să se poată odihni în ele domniile ostensiți de sîforțările „sportive“ de la cărți... Iar angajarea — numai pe sezon, vezi bine: te privea cum te descurcai și dacă te descurcai iarna, înțelegi?

— Azi, în schimb... — Las-că știi dumneata cum e azi: am casă asigurată, aici la teren, am salariu bun tot anul; cînd muncesc mai bine sînt premiat și m-am văzut și evidentiat la panou; nu mă mai jignește nimeni și află dumneata că iarna, după ce pun la punct patinoarul, să-l las ajutoarelor mele barem cu prima gheață bună pe el, plec la munte, în concediu. Ca boierii de la T.C.R. odinioară!

— Zi, gata cu supărările, tovarășe Ionescu?

— Ei, chiar gata nu, că mă mai supără unii din cînd în cînd, strîindu-mi munca. De-o pildă, cînd brazda de gazon e pusă proaspăt, cum ar fi azi să zicem, de-abia a dat tăvălugul peste ea și-i udă înră, iar sportivii se și zoresc, tot azi, s-o calce în picioare... Știi dumneata! Vezi, antrenorii strică, atunci cînd nu-și învață sportivii cum trebuie, să respecte munca altuia și să aibă grijă de terenuri și de materialele pe care le folosesc. Să scrii acolo la ziar, să ia toți exemplul bun într-asta de la tovarășii Iordache, antrenorul fotbalistilor pitici, Avachian, cel de la baschet, și Georgescu, cel care-i cu copiii la volei.

— Am să scriu, nea Tudore, desigur c-am să scriu! — Asta-i, și-acum, gata cu vorba, că treabă-i cit poțtești 19 terenuri am eu toate. 16 roșii: 8 de tenis, 2 de baschet, 4 de volei, 2 de handbal. Apoi 3 de fotbal: 1 gazonat, 2 de zgură. Plus o pistă de atletism... Aici, acusi vin echipele. Stau numai cit s-au dat pe unul că-i place cum arată astăzi la chip „baschetul“ sau „voleiul“ și mă duc în fund, cu toți oamenii, să-mi vad „fotbalul“. O minune facem „fotbalul“ m-auzi? Să vii să-l vezi numai!

Cînd tehnicianul Tudor Ionescu spune voleiul, baschetul, tenisul sau fotbalul, are glas mingiilor ca al unui părinte care rostește numele odraslelor scumpe. Pentru că aceștia-s de fapt „copiii“ lui nea Tudor: terenurile-acestea, cărora drept ca unor copii dragi le poartă de grijă. Dacă nu-l țin de vorbă reporterii...

CONSTANTIN FAUR

VINE IARNA, LAS-SĂ VIE!

Adeptii ai proverbului „gospodarul își face vara sanie și iarna car“, brașovenii au început din plină vară pregătirile în vederea sezonului de iarnă. Este binecunoscută activitatea multiplă și variată ce se desfășoară în orașul Brașov în sezonul de iarnă. Pe lângă schi, patinaj și hochei, handbalul, voleiul, baschetul cunosc o febrilă activitate. Tocmai de aceea este meritorie atitudinea adoptată din timp de conducerea cluburilor și asociațiilor sportive din Brașov pentru asigurarea programului bogat care urmează a se desfășura și în actualul sezon de iarnă.

O scurtă vizită făcută la cîteva baze sportive este edificatoare. Iată-ne, de pildă, la Școala medie nr. 2 — școală cu program special de educație fizică — situată chiar în centrul orașului. Pentru asigurarea activității în sală a elevilor și a sportivilor din secțiile de performanță ale asociației Cetatea, încă din ziua deschiderii cursurilor lucrările pregătitoare au fost terminate. Sălile de gimnastică și jocuri au fost complet reamenajate, zugrăvite, instalațiile și mobilierul vopsite. Peste tot domnesc ordinea și curățenia. Sîntem acum prezenți în sala de sport a asociației Armata. Tocmai se strîng ultimele schele care au ajutat la zugrăvirea întregii hale. Așadar și aici pregătirile pentru sezonul de iarnă, care nu va întîrzia să vină, sînt în toi. În afara curățeniei (zugrăvit și vopsit), sala va fi încălzită, prin procurarea a încă 6 sobe. Paralel cu pregătirea sălii, conducerea asociației Armata a luat din timp măsuri și pentru pregătirea schiorilor, procurînd material și echipament în vederea desfășurării normale a activității. În plus, se cuvine a fi menționat faptul că au fost luate măsuri pentru dotarea centrului de schi pentru copii de la Rîșnov cu o serie de noi materiale și echipamente.

Despre pregătirile de iarnă ale clubului Dinamo Brașov ne-a vorbit maestrul sportului, profesorul Ioan Donca. Sala de sport, în care-și desfășoară pregătirile sportivii clubului și o bună parte din studenții și sportivii asociației Știința, este acum pusă la punct și pentru iarnă, reușindu-se a se rezolva problema încălzirii. În cadrul secției de schi a clubului sînt începuse pregătiri serioase în vederea sezonului care se apropie. Materialul și echipamentul au fost revizuite, completîndu-se cu cele necesare.

În aceste zile se fac finisările și la sala de sport a clubului Tractorul. Pînă în prezent întreaga sală a fost zugrăvită și au început lucrările de vopsitorie. Urmează a se rezolva în următoarele zile repararea sobelor și băii.

C. GRUIA — coresp. reg.

Pregătirile în vederea sezonului sportiv de iarnă au început și în orașul Sibiu. I se face minufios toaleta sălii Clubului sportiv muncitoresc, căreia îi sînt aduse în completarea dotării aparatele corespunzătoare și materialele necesare concursurilor de gimnastică și întrecerilor de volei care se desfășoară mai mult aici. Concomitent este pus la punct și utilajul din sala manevrului, care iarna găzduiește antrenamentele și manifestările oficiale ale echipelor de handbal.

Intens se pregătesc schiorii de la asociația sportivă Voința, deocamdată... pe uscat, fie afară, fie în sală, hotărîți ca la căderea zăpezii să atingă o formă înaltă. Și sportivii din secțiile de turism și alpinism, cum este cea de la Electrica, se pregătesc cu sirguintă pentru activitatea din cursul iernii, făcînd antrenamente cu etape de zi și de noapte. Cei de la Electrica au de apărut un bun renume, materializat în cupele, cinci la număr, cucerite anul acesta în cîteva concursuri cu caracter republican și regional.

În sfîrșit, sînt luate toate măsurile utile traducerii în fapt a proiectului ca în timpul iernii care se apropie, la Sibiu să funcționeze două patinoare: unul destinat activității la patinaj viteză, celălalt pentru patinatorii artistici și pentru începători.

Cum se vede, sportivii sibieni nu așteaptă cu mîinile în sin iarnă. Ea poate veni!

ION PIETRARU
correspondent

În excursie... Popașul este folosit pentru angajarea unei scurte partide de fotbal pe... gazonul din poiană. Odihnă activă!